

Sygn. akt VIII U 424/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodnicząca sędzia Anna Capik-Pater	

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2022 r. w Gliwicach

sprawy R. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania R. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 28 marca 2022 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 424/22

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 marca 2022r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie art.26 i art.114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. z 2022r. poz.504) odmówił ubezpieczonej R. N. przeliczenia emerytury z zastosowaniem średniego dalszego trwania życia, ponieważ zgodnie z przepisem art.26 ww. ustawy, do obliczenia emerytury uwzględniono tablice, które obowiązywały w dniu, w którym ubezpieczona ukończyła wiek 60 lat.

Odwołanie od decyzji wniosła ubezpieczona domagając się przeliczenia emerytury o średnie dalsze trwanie życia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zajęte w decyzji zaskarżonej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z 18 marca 2011r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej R. N. (ur. (...)) prawo do emerytury od 15 marca 2011r., której wysokość obliczył

z zastosowaniem art.183 ustawy emerytalnej, a mianowicie w ten sposób, że 55% emerytury zostało obliczone z zastosowaniem art.53 ustawy emerytalnej i 45% z zastosowaniem art.26 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z art.53 ustawy emerytalnej, do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1972r. do 1999r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 56,25%

Zgodnie z art.26 ustawy emerytalnej do obliczenia emerytury przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę.

Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę:

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 6 808,67 zł,
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 232 497,46 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 247,50 m-cy,
- wyliczona kwota emerytury wynosi 966,89 zł.

Organ rentowy wskazał, że średnie dalsze trwanie życia zostało ustalone według tabeli średniego trwania życia na dzień zgłoszenia wniosku o podjęcie wypłaty emerytury.

W dniu 18 marca 2022r. ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne obliczenie emerytury o średnie dalsze trwanie życia.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał decyzję zaskarżoną.

Po przyznaniu prawa do emerytury ubezpieczona nie wykazała żadnych okresów podlegania ubezpieczeniom.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie R. N. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2022r., poz.504) emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony

w art.25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia

na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust.5 i art.183 (ust.1). Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach (ust.2). Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust.3). Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza się w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „ Monitor Polski ”corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust.3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust.2 (ust.4). Tablice, o których mowa w ust.4

są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego, z uwzględnieniem ust.6 (ust.5).

Zgodnie z art.26 ust.6 ustawy emerytalnej, który został dodany przez art.1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 5 marca 2015r. (Dz.U. 2015r., poz.552) jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z ust.1 stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny, o którym mowa w art. 24 ust.1a i 1b oraz w art.27 ust.2 i 3.

Przepis art.26 ust.6 ustawy emerytalnej został zmieniony z dniem 1 października 2017r. w drodze ustawy z dnia 16 listopada 2016r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017r., poz.38) i otrzymał brzmienie: jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z ust.1 stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn.

Równocześnie z dniem 1 października 2017r. weszła w życie zmiana przepisów obniżająca wiek emerytalny kobiet do 60 lat i mężczyzn do 65 lat (art.1 pkt 5 ww. ustawy zmieniającej).

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że organ rentowy w decyzji przyznającej ubezpieczonej prawo do emerytury z 18 marca 2011r. zgodnie z powołanym art.26 ustawy emerytalnej w jego brzmieniu obowiązującym w dacie przyznania świadczenia przyjął średnie dalsze trwanie życia w prawidłowej wysokości 247,50 m-cy, zgodnie z Komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z 25 marca 2010r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn (M.P. Nr 19, poz.194), tj. właściwe dla osób w wieku 60 lat, gdy ubezpieczona wiek ten ukończyła w dniu 15 marca 2011r., czyli dzień przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę.

Brak jest zatem możliwości przeliczenia świadczenia z zastosowaniem innej kwoty bazowej i tym samym brak jest podstaw do wznowienia postępowania przed organem rentowym na podstawie art.114 ustawy emerytalnej w sprawie zakończonej decyzją prawomocną przyznającą prawo do emerytury, gdyż decyzja ta w zakresie kwestionowanym przez ubezpieczoną odpowiada prawu.

Sąd zwraca uwagę, że możliwość zastosowania innego średniego dalszego trwania życia - średniego dalszego trwania życia ustalonego dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury - jest możliwe w trybie art.108 ustawy emerytalnej, lecz dotyczy to sytuacji, gdy emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, po dniu od którego przyznano emeryturę określoną w art.24 lub art.24a. Sytuacja taka nie występuje jednak w niniejszej sprawie, bowiem po przyznaniu emerytury w 2011r. ubezpieczona nie wykazała żadnych okresów ubezpieczenia.

W konsekwencji Sąd stwierdził, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu i stąd z mocy art.477(14) §1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonej jako bezzasadne.

(-) sędzia Anna Capik-Pater